

**Wymagania edukacyjne z fizyki
w klasach 7 – 8**

Ogólne zasady oceniania

**(terminy, poprawy, nieprzygotowania, sposoby informowania o ocenie, informacje zwrotne, zasady wglądu do pracy ucznia)
do pracy ucznia)**

harmonogram prac pisemnych (terminy)

- prace klasowe są zapowiedziane co najmniej tydzień wcześniej
 - zapowiedziany sprawdzian lub zapowiedziana kartkówka wpisywane są do dziennika elektronicznego
 - prace klasowe oraz zapowiedziane kartkówki są obowiązkowe
 - zaliczenie sprawdzianu / kartkówki, podczas którego uczeń był nieobecny, następuje w ciągu dwóch tygodni od daty powrotu ucznia do szkoły (termin zaliczenia należy ustalić z nauczycielem)
 - nieobecność ucznia na sprawdzianie / kartkówce zostaje odnotowana w dzienniku elektronicznym symbolem “nb”; symbol ten nie jest oceną, a jedynie informacją
 - prace klasowe poprzedzane są powtórzeniem
 - jeżeli uczeń ewidentnie unika napisania testu, nauczyciel na prawo sprawdzić jego wiedzę na najbliższej lekcji, na której uczeń jest obecny
 - nauczycielowi przysługuje czas 2 tygodni na sprawdzenie prac pisemnych (w ten okres nie wlicza się dni wolnych od zajęć dydaktycznych - ferii i przerw świątecznych)
- ★ uczeń ma prawo do nieprzygotowania do lekcji – 1 raz w semestrze (przy jednej godzinie lekcyjnej tygodniowo) lub 2 razy (przy dwóch godzinach lekcyjnych tygodniowo); fakt ten zostaje odnotowany w dzienniku elektronicznym symbolem “np” (o nieprzygotowaniu w tym braku zeszytu przedmiotowego, zeszytu ćwiczeń uczeń informuje nauczyciela na początku lekcji, podczas sprawdzania obecności; po wykorzystaniu limitu uczeń za każde “np” otrzyma ocenę niedostateczną); nieprzygotowanie nie dotyczy zapowiadanych sprawdzianów/ kartkówek

Możliwość poprawiania ocen

- ocena z fizyki jest wynikiem całosemestralnej/ całorocznej pracy ucznia i nie może być wynikiem jednorazowej odpowiedzi/ sprawdzianu w ramach poprawy oceny, np.: na koniec semestru lub roku szkolnego
- uczeń ma prawo do jednokrotnej poprawy każdej oceny niedostatecznej lub niepożądaney z prac klasowych i kartkówek (poprawa następuje w ciągu dwóch tygodni od otrzymania ww. oceny; termin poprawy należy ustalić z nauczycielem)
- formę sprawdzianu poprawkowego wybiera nauczyciel
- stopień uzyskany podczas poprawy prac pisemnych zostanie wpisany do dziennika lekcyjnego obok pierwszego stopnia
- ustalona przez nauczyciela ocena na koniec roku szkolnego może być zmieniona tylko zgodnie z zasadami określonymi w Statucie Szkoły

Zasady wglądu do pracy ucznia

- poprawione i ocenione prace nauczyciel pokazuje, do wglądu, uczniowi
- pisemne prace uczniów mogą zostać udostępnione rodzicom zgodnie z zasadami zapisanymi w Statucie Szkoły
- prace uczniów są przechowywane do końca danego roku szkolnego

Sposób informowania o ocenie, informacje zwrotne

- w trakcie pierwszej lekcji fizyki w nowym roku szkolnym nauczyciel przedstawia obowiązujące zasady oceniania przedmiotowego
- wszystkie oceny są jawne zarówno dla ucznia jak i jego rodzica /prawnego opiekuna

- uczniowie uzyskują informację na temat postępów w nauce poprzez:
 - omawianie wszystkich sprawdzianów i kartkówek
 - komentarze w formie ustnej
- rodzic/ opiekun prawny uzyskuje informacje na temat postępów dziecka w nauce fizyki poprzez:
 - rozmowy indywidualne z nauczycielem
 - korespondencję poprzez dziennik elektroniczny

Obszary aktywności podlegające ocenianiu

- prace klasowe (sprawdziany) – całogodzinne, obejmujące wiadomości i umiejętności dotyczące określonego działu
- kartkówki – trwające ok. 15 minut, z materiału bieżącego, obejmujące zakres
 - trzech ostatnich lekcji (kartkówka zapowiedziana); informacja o terminie kartkówki nie może być przekazana uczniom z dnia na dzień
 - ilość kartkówek zapowiedzianych nie może przekraczać trzech w tygodniu;
 - ostatniej lekcji (kartkówka niezapowiedziana)
- odpowiedź ustna – obejmujące materiał nauczania z jednej - dwóch ostatnich lekcji
- aktywność uczniów na lekcji – oceniana poprzez „+” (każde 6 „+” w zestawieniu śródrocznym lub końcoworocznym daje ocenę celującą z aktywności, a każde trzy „-” – ocenę niedostateczną)
- zeszyt przedmiotowy - zarówno systematyczność jak i staranność prowadzenia (*jeżeli uczeń był nieobecny na lekcji ma obowiązek uzupełnić zaległe notatki i zadania w zeszycie przedmiotowym*)
- praca w grupach
- udział w konkursach fizycznych (szkolnych i pozaszkolnych)
- analiza źródeł różnego typu

- prezentacja, referat, projekt
- karty pracy
- twórcze i oryginalne rozwiązywanie problemów
- posługiwanie się podstawowymi pojęciami z zakresu fizyki
- stosowanie terminologii naukowej i jej rozumienie
- zaangażowanie i wkład pracy ucznia

Uczeń nie musi otrzymać oceny za każde z ww. kryteriów w ciągu jednego semestru/ roku szkolnego.

Skala ocen

- oceny wyrażone są cyfrowo w skali 1-6

Ocena	%
niedostateczny	0% - 29%
dopuszczający	30% - 49%
dostateczny	50% - 74%
dobry	75% - 89%
bardzo dobry	90% - 97%
celujący	98%-100%

- Przy ocenach cząstkowych dopuszcza się stosowanie znaku “+” i “-” przy ocenie
- W przypadku innych form sprawdzania osiągnięć uczniów dopuszczalne są inne wielkości, w zależności od stopnia trudności pracy i innych czynników. W takim przypadku nauczyciel każdorazowo informuje uczniów o sposobie oceniania i kryteriach ocen

- Kontaktowanie się uczniów między sobą w czasie pisania pracy bądź odpowiedzi oraz spisywanie na sprawdzianie, kartkówce jest jednoznaczne z otrzymaniem oceny niedostatecznej

Ocena śródroczna i roczna

Ocena semestralna i końcowa wystawiane są na podstawie ocen cząstkowych, lecz nie są ich średnią arytmetyczną. Są podsumowaniem osiągnięć edukacyjnych ucznia wg skali określonej w Statucie Szkoły. Oceny z prac klasowych (sprawdzianów, kartkówek) mają decydujące znaczenie dla oceny semestralnej i końcoworocznej. Przy wystawianiu oceny semestralnej i końcowej nauczyciel uwzględnia możliwości intelektualne ucznia oraz ewentualne zalecenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny w klasie 7

Wymagania edukacyjne z fizyki dla klasy 7 oparte na *Programie nauczania fizyki w szkole podstawowej* – Spotkania z fizyką autorstwa Grażyny Francuz-Ornat i Teresy Kulawik; Edycja 2024

Zasady ogólne:

1. Na podstawowym poziomie wymagań uczeń powinien wykonać zadania obowiązkowe (łatwe – na stopień dostateczny i bardzo łatwe – na stopień dopuszczający); niektóre czynności ucznia mogą być wspomagane przez nauczyciela (np. wykonywanie doświadczeń, rozwiązywanie problemów, przy czym na stopień dostateczny uczeń wykonuje je pod kierunkiem nauczyciela, na stopień dopuszczający – przy pomocy nauczyciela lub innych uczniów).
2. Czynności wymagane na poziomach wymagań wyższych niż poziom podstawowy uczeń powinien wykonać samodzielnie (na stopień dobry – niekiedy może jeszcze korzystać z niewielkiego wsparcia nauczyciela).
3. W przypadku wymagań na stopnie wyższe niż dostateczny uczeń wykonuje zadania dodatkowe (na stopień dobry – umiarkowanie trudne; na stopień bardzo dobry – trudne).

4. Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.

Wymagania ogólne – uczeń:

wykorzystuje pojęcia i wielkości fizyczne do opisu zjawisk oraz wskazuje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości,
rozwiązuje problemy z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych,
planuje i przeprowadza obserwacje lub doświadczenia oraz wnioskuje na podstawie ich wyników,
posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych i źródeł internetowych.

Ponadto uczeń:

sprawnie komunikuje się,
sprawnie wykorzystuje narzędzia matematyki,
poszukuje, porządkuje, krytycznie analizuje oraz wykorzystuje informacje z różnych źródeł,
potrafi pracować w zespole.

Szczegółowe wymagania na poszczególne stopnie (oceny)

Szarym kolorem oznaczono treści, o których realizacji decyduje nauczyciel.

Symbolem^R oznaczono treści spoza podstawy programowej

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry	Stopień celujący
I. PIERWSZE SPOTKANIE Z FIZYKĄ				
Uczeń:	Uczeń: podaje przykłady powiązań fizyki	Uczeń: podaje przykłady wielkości fizycznych	Uczeń: podaje przykłady osiągnięć fizyków	Uczeń:

<p>określa, czym zajmuje się fizyka</p> <p>wymienia podstawowe metody badań stosowane w fizyce</p> <p>rozdziela pojęcia: ciało fizyczne i substancja</p> <p>oraz podaje odpowiednie przykłady</p> <p>przelicza jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina)</p> <p>wybiera właściwe przyrządy pomiarowe (np. do pomiaru długości, czasu)</p> <p>oblicza wartość średnią wyników pomiaru (np. długości, czasu)</p> <p>wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe</p> <p>przebiega zasad bezpieczeństwa podczas wykonywania obserwacji, pomiarów i doświadczeń</p> <p>wymienia i rozdziela rodzaje oddziaływań (elektrostatyczne, grawitacyjne, magnetyczne, mechaniczne) oraz podaje przykłady oddziaływań</p> <p>podaje przykłady skutków oddziaływań w życiu codziennym</p> <p>posługuje się pojęciem siły jako miarą oddziaływań</p> <p>wykonyuje doświadczenie (badanie rozciągania gumki lub sprężyny), korzystając z jego opisu</p> <p>posługuje się jednostką siły; wskazuje siłomierz jako przyrząd służący</p>	<p>z życia codziennym, techniką, medycyną oraz innymi dziedzinami wiedzy</p> <p>rozdziela pojęcia: obserwacja, pomiar, doświadczenie</p> <p>wyjaśnia, co to są wielkości fizyczne i na czym polegają pomiary wielkości fizycznych; rozdziela pojęcia wielkość fizyczna i jednostka danej wielkości</p> <p>charakteryzuje układ jednostek SI</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mikro-, mili-, centy-, hekto-, kilo-, mega-)</p> <p>przeprowadza wybrane pomiary i doświadczenia, korzystając z ich opisów (np. pomiar długości ołówka, czasu staczenia się ciała po pochylni)</p> <p>wyjaśnia, dlaczego żaden pomiar nie jest idealnie dokładny i co to jest niepewność pomiarowa oraz uzasadnia, że dokładność wyniku pomiaru nie może być większa niż dokładność przyrządu pomiarowego</p> <p>wyjaśnia, w jakim celu powtarza się pomiar kilka razy, a następnie z uzyskanych wyników oblicza średnią</p> <p>wyjaśnia, co to są cyfry znaczące</p> <p>zaokrągla wartości wielkości fizycznych do podanej liczby cyfr znaczących</p> <p>wykazuje na przykładach, że oddziaływania są wzajemne</p> <p>wymienia i rozdziela skutki oddziaływań</p>	<p>wraz z ich jednostkami w układzie SI; zapisuje podstawowe wielkości fizyczne (posługując się odpowiednimi symbolami) wraz z jednostkami (długość, masa, temperatura, czas)</p> <p>szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku pomiaru, np. długości, czasu</p> <p>wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyniku pomiaru lub doświadczenia</p> <p>posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności</p> <p>wykonyuje obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>Rklasyfikuje podstawowe oddziaływania występujące w przyrodzie</p> <p>opisuje różne rodzaje oddziaływań</p> <p>wyjaśnia, na czym polega wzajemność oddziaływań</p> <p>porównuje siły na podstawie ich wektorów</p> <p>oblicza średnią siłę i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>buduje prosty siłomierz i wyznacza przy jego użyciu wartość siły, korzystając z opisu doświadczenia</p> <p>szacuje rząd wielkości spodziewanego</p>	<p>cennych dla rozwoju cywilizacji (współczesnej techniki i technologii)</p> <p>wyznacza niepewność pomiarową przy pomiarach wielokrotnych</p> <p>przewiduje skutki różnego rodzaju oddziaływań</p> <p>podaje przykłady rodzajów i skutków oddziaływań (bezpośrednich i na odległość) inne niż poznane na lekcji</p> <p>szacuje niepewność pomiarową wyznaczonej wartości średniej siły</p> <p>buduje siłomierz według własnego projektu i wyznacza przy jego użyciu wartość siły</p> <p>wyznacza i rysuje siłę równoważącą kilka sił działających wzdłuż tej samej prostej o różnych zwrotach, określa jej cechy</p> <p>rozwiązuje zadania złożone, nietypowe dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i></p>	<p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>
--	---	---	---	--

<p>do pomiaru siły</p> <p>odróżnia wielkości skalarne (liczbowe) od wektorowych i podaje odpowiednie przykłady</p> <p>rozpoznaje i nazywa siłę ciężkości</p> <p>rozpoznaje i nazywa siły ciężkości i sprężystości</p> <p>rozdziela siłę wypadkową i siłę równoważącą</p> <p>określa zachowanie się ciała w przypadku działania na nie sił równoważących się</p>	<p>(statyczne i dynamiczne)</p> <p>odróżnia oddziaływania bezpośrednie i na odległość, podaje odpowiednie przykłady tych oddziaływań</p> <p>stosuje pojęcie siły jako działania skierowanego (wektor); wskazuje wartość, kierunek i zwrot wektora siły</p> <p>przedstawia siłę graficznie (rysuje wektor siły)</p> <p>doświadczalnie wyznacza wartość siły za pomocą siłomierza albo wagi analogowej lub cyfrowej (mierzy wartość siły za pomocą siłomierza)</p> <p>zapisuje wynik pomiaru siły wraz z jej jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności</p> <p>wyznacza i rysuje siłę wypadkową dla dwóch sił o jednakowych kierunkach</p> <p>opisuje i rysuje siły, które się równoważą</p> <p>określa cechy siły wypadkowej dwóch sił działających wzdłuż tej samej prostej i siły równoważącej inną siłę</p> <p>podaje przykłady sił wypadkowych i równoważących się z życia codziennego</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p> badanie różnego rodzaju oddziaływań,</p> <p> badanie cech sił, wyznaczanie średniej siły,</p> <p> wyznaczanie siły wypadkowej i siły równoważącej za pomocą siłomierza,</p>	<p>wyniku pomiaru siły</p> <p>wyznacza i rysuje siłę wypadkową dla kilku sił o jednakowych kierunkach; określa jej cechy</p> <p>określa cechy siły wypadkowej kilku (więcej niż dwóch) sił działających wzdłuż tej samej prostej</p> <p>rozwiązuje zadania bardziej złożone, ale typowe dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i></p> <p>selekcjonuje informacje uzyskane z różnych źródeł, np. na lekcji, z podręcznika, z literatury popularnonaukowej, z Internetu</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstu: <i>Jak mierzono czas i jak mierzy się go obecnie</i> lub innego</p>		
---	---	---	--	--

	<p>korzystając z opisów doświadczeń</p> <p>opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia (wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania, wskazuje rolę użytych przyrządów, ilustruje wyniki)</p> <p>wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego problemu</p> <p>rozwiązuje proste zadania dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i></p> <p>wyznaczanie siły wypadkowej i siły równoważącej za pomocą siłomierza, korzystając z opisów doświadczeń</p> <p>opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia (wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania, wskazuje rolę użytych przyrządów, ilustruje wyniki)</p> <p>wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego problemu</p> <p>rozwiązuje proste zadania dotyczące treści rozdziału: <i>Pierwsze spotkanie z fizyką</i></p>			
II. WŁAŚCIWOŚCI I BUDOWA MATERII				
<p>Uczeń:</p> <p>podaje przykłady zjawisk świadczące o cząsteczkowej budowie materii</p> <p>posługuje się pojęciem napięcia</p>	<p>Uczeń:</p> <p>podaje podstawowe założenia cząsteczkowej teorii budowy materii</p> <p>^Rpodaje przykłady zjawiska dyfuzji</p>	<p>Uczeń:</p> <p>posługuje się pojęciem hipotezy</p> <p>wyjaśnia zjawisko zmiany objętości cieczy w wyniku mieszania się, opierając się na doświadczeniu</p>	<p>Uczeń:</p> <p>uzasadnia kształt spadającej kropli wody</p> <p>projektuje i przeprowadza doświadczenia (inne niż opisane)</p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz</p>

<p>powierzchniowego</p> <p>podaje przykłady występowania napięcia powierzchniowego wody</p> <p>określa wpływ detergentu na napięcie powierzchniowe wody</p> <p>wymienia czynniki zmniejszające napięcie powierzchniowe wody i wskazuje sposoby ich wykorzystywania w codziennym życiu człowieka</p> <p>rozdziela trzy stany skupienia substancji; podaje przykłady ciał stałych, cieczy, gazów</p> <p>rozdziela substancje kruche, sprężyste i plastyczne; podaje przykłady ciał plastycznych, sprężystych, kruchych</p> <p>posługuje się pojęciem masy oraz jej jednostkami, podaje jej jednostkę w układzie SI</p> <p>rozdziela pojęcia: masa, ciężar ciała</p> <p>posługuje się pojęciem siły ciężkości, podaje wzór na ciężar</p> <p>określa pojęcie gęstości; podaje związek gęstości z masą i objętością oraz jednostkę gęstości w układzie SI</p> <p>posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania gęstości substancji; porównuje gęstości substancji</p> <p>wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe</p> <p>mierzy: długość, masę, objętość cieczy;</p>	<p>w przyrodzie i w życiu codziennym</p> <p>posługuje się pojęciem oddziaływań międzycząsteczkowych; odróżnia siły spójności od sił przylegania, rozpoznaje i opisuje te siły</p> <p>wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą oddziaływań międzycząsteczkowych (siły spójności i przylegania)</p> <p>wyjaśnia napięcie powierzchniowe jako skutek działania sił spójności</p> <p>doświadczalnie demonstruje zjawisko napięcia powierzchniowego, korzystając z opisu</p> <p>ilustruje istnienie sił spójności i w tym kontekście opisuje zjawisko napięcia powierzchniowego (na wybranym przykładzie)</p> <p>ilustruje działanie sił spójności na przykładzie mechanizmu tworzenia się kropli; tłumaczy formowanie się kropli w kontekście istnienia sił spójności</p> <p>charakteryzuje ciała sprężyste, plastyczne i kruche; posługuje się pojęciem siły sprężystości</p> <p>opisuje budowę mikroskopową ciał stałych, cieczy i gazów (strukturę mikroskopową substancji w różnych jej fazach)</p> <p>określa i porównuje właściwości ciał stałych, cieczy i gazów</p> <p>analizuje różnice gęstości (ułożenia</p>	<p>modelowym</p> <p>^Rwyjaśnia, na czym polega zjawisko dyfuzji i od czego zależy jego szybkość</p> <p>^Rwymienia rodzaje menisków; opisuje występowanie menisku jako skutek oddziaływań międzycząsteczkowych</p> <p>^Rna podstawie widocznego menisku danej cieczy w cienkiej rurce określa, czy większe są siły przylegania czy siły spójności</p> <p>wyjaśnia, że podział na ciała sprężyste, plastyczne i kruche jest podziałem nieostrym; posługuje się pojęciem twardości minerałów</p> <p>analizuje różnice w budowie mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów; posługuje się pojęciem powierzchni swobodnej</p> <p>analizuje różnice gęstości substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów (analizuje zmiany gęstości przy zmianie stanu skupienia, zwłaszcza w przypadku przejścia z cieczy w gaz, i wiąże to ze zmianami w strukturze mikroskopowej)</p> <p>wyznacza masę ciała za pomocą wagi laboratoryjnej; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>badanie wpływu detergentu na napięcie powierzchniowe,</p>	<p>w podręczniku) wykazujące cząsteczkową budowę materii</p> <p>projektuje i wykonuje doświadczenie potwierdzające istnienie napięcia powierzchniowego wody</p> <p>projektuje i wykonuje doświadczenia wykazujące właściwości ciał stałych, cieczy i gazów</p> <p>projektuje doświadczenia związane z wyznaczeniem gęstości cieczy oraz ciał stałych o regularnych i nieregularnych kształtach</p> <p>rozwiązuje nietypowe (złożone) zadania, (lub problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i> (z zastosowaniem związku między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym (wzoru na ciężar) oraz związku gęstości z masą i objętością)</p> <p>realizuje projekt: <i>Woda – białe bogactwo</i> (lub inny związany z treściami rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i>))</p>	<p>rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>
---	--	---	---	--

<p>wyznacza objętość dowolnego ciała za pomocą cylindra miarowego</p> <p>przeprowadza doświadczenie (badanie zależności wskazania siłomierza od masy obciążników), korzystając z jego opisu; opisuje wyniki i formułuje wnioski</p> <p>opisuje przebieg przeprowadzonych doświadczeń</p>	<p>cząstek) substancji w różnych stanach skupienia wynikające z budowy mikroskopowej ciał stałych, cieczy i gazów</p> <p>stosuje do obliczeń związków między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym</p> <p>oblicza i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>posługuje się pojęciem gęstości oraz jej jednostkami</p> <p>stosuje do obliczeń związków gęstości z masą i objętością</p> <p>wyjaśnia, dlaczego ciała zbudowane z różnych substancji mają różną gęstość</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mikro-, mili-, centy-, dm-, kilo-, mega-); przelicza jednostki: masy, ciężaru, gęstości</p> <p>rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych (wyników doświadczenia); rozpoznaje proporcjonalność prostą oraz posługuje się proporcjonalnością prostą</p> <p>wyodrębnia z tekstów lub rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>wykazanie cząsteczkowej budowy materii,</p> <p>badanie właściwości ciał stałych, cieczy i gazów,</p>	<p>badanie, od czego zależy kształt kropli,</p> <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; formułuje wnioski</p> <p>planuje doświadczenia związane z wyznaczeniem gęstości cieczy oraz ciał stałych o regularnych i nieregularnych kształtach</p> <p>szacuje wyniki pomiarów; ocenia wyniki doświadczeń, porównując wyznaczone gęstości z odpowiednimi wartościami tabelarycznymi</p> <p>rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone, ale typowe, dotyczące treści rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i> (z zastosowaniem związku między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym (wzoru na ciężar) oraz ze związku gęstości z masą i objętością)</p>		
--	---	---	--	--

	<p>wykazanie istnienia oddziaływań międzycząsteczkowych,</p> <p>wyznaczanie gęstości substancji, z jakiej wykonany jest przedmiot o kształcie regularnym za pomocą wagi i przymiaru lub o nieregularnym kształcie za pomocą wagi, cieczy i cylindra miarowego oraz wyznaczanie gęstości cieczy za pomocą wagi i cylindra miarowego,</p> <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; przedstawia wyniki i formułuje wnioski</p> <p>opisuje przebieg doświadczenia; wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania oraz wskazuje rolę użytych przyrządów</p> <p>posługuje się pojęciem niepewności pomiarowej; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności</p> <p>rozwiązuje typowe zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Właściwości i budowa materii</i> (stosuje związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym oraz korzysta ze związku gęstości z masą i objętością)</p>			
III. HYDROSTATYKA I AEROSTATYKA				
<p>Uczeń:</p> <p>rozpoznaje i nazywa siły ciężkości i nacisku, podaje ich przykłady w różnych sytuacjach praktycznych (w otaczającej rzeczywistości);</p>	<p>Uczeń:</p> <p>posługuje się pojęciem parcia (nacisku)</p> <p>posługuje się pojęciem ciśnienia wraz z jego jednostką w układzie SI</p>	<p>Uczeń:</p> <p>wymienia nazwy przyrządów służących do pomiaru ciśnienia</p> <p>wyjaśnia zależność ciśnienia</p>	<p>Uczeń:</p> <p>uzasadnia, kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie w niej zanurzone, korzystając</p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz</p>

<p>wskazuje przykłady z życia codziennego obrazujące działanie siły nacisku</p> <p>rozdziela parcie i ciśnienie</p> <p>formułuje prawo Pascala, podaje przykłady jego zastosowania</p> <p>wskazuje przykłady występowania siły wyporu w otaczającej rzeczywistości i w życiu codziennym</p> <p>wymienia cechy siły wyporu, ilustruje graficznie siłę wyporu</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> badanie zależności ciśnienia od pola powierzchni, badanie zależności ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy, badanie przenoszenia w cieczy działającej na nią siły zewnętrznej, badanie warunków pływania ciał, <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa, formułuje wnioski</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mili-, centy-, kilo-, mega-)</p> <p>wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe</p>	<p>posługuje się pojęciem ciśnienia w cieczech i gazach wraz z jego jednostką; posługuje się pojęciem ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego</p> <p>doświadczalnie demonstruje:</p> <ul style="list-style-type: none"> zależność ciśnienia hydrostatycznego od wysokości słupa cieczy, istnienie ciśnienia atmosferycznego, prawo Pascala, prawo Archimedesasa (na tej podstawie analizuje pływanie ciał) <p>posługuje się prawem Pascala, zgodnie z którym zwiększenie ciśnienia zewnętrznego powoduje jednakowy przyrost ciśnienia w całej objętości cieczy lub gazu</p> <p>wskazuje w otaczającej rzeczywistości przykłady zjawisk opisywanych za pomocą praw i zależności dotyczących ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności (centy-, hekto-, kilo-, mega-); przelicza jednostki ciśnienia</p> <p>stosuje do obliczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> związek między parciem a ciśnieniem, związek między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością; <p>przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik</p>	<p>atmosferycznego od wysokości nad poziomem morza</p> <p>opisuje znaczenie ciśnienia hydrostatycznego i ciśnienia atmosferycznego w przyrodzie i w życiu codziennym</p> <p>opisuje paradoks hydrostatyczny</p> <p>opisuje doświadczenie Torricellego</p> <p>opisuje zastosowanie prawa Pascala w prasie hydraulicznej i hamulcach hydraulicznych</p> <p>wyznacza gęstość cieczy, korzystając z prawa Archimedesasa</p> <p>rysuje siły działające na ciało, które pływa w cieczy, tkwi w niej zanurzone lub tonie; wyznacza, rysuje i opisuje siłę wypadkową</p> <p>wyjaśnia, kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie w niej zanurzone na podstawie prawa Archimedesasa, posługując się pojęciami siły ciężkości i gęstości</p> <p>planuje i przeprowadza doświadczenie w celu zbadania zależności ciśnienia od siły nacisku i pola powierzchni; opisuje jego przebieg i formułuje wnioski</p> <p>projektuje i przeprowadza doświadczenie potwierdzające słuszność prawa Pascala dla cieczy lub gazów, opisuje jego przebieg oraz analizuje i ocenia wynik; formułuje komunikat o swoim doświadczeniu</p>	<p>z wzorów na siły wyporu i ciężkości oraz gęstość</p> <p>rozwiązuje złożone, nietypowe zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Hydrostatyka i aerostatyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni, związku między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością, prawa Pascala, prawa Archimedesasa, warunków pływania ciał)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących wykorzystywania prawa Pascala w otaczającej rzeczywistości i w życiu codziennym</p>	<p>rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>
---	---	--	--	--

	<p>zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>analizuje siły działające na ciała zanurzone w cieczach lub gazach, posługując się pojęciem siły wyporu i prawem Archimedesesa</p> <p>oblicza wartość siły wyporu dla ciał zanurzonych w cieczy lub gazie</p> <p>podaje warunki pływania ciał: kiedy ciało tonie, kiedy pływa częściowo zanurzone w cieczy i kiedy pływa całkowicie zanurzone w cieczy</p> <p>opisuje praktyczne zastosowanie prawa Archimedesesa i warunków pływania ciał; wskazuje przykłady wykorzystywania w otaczającej rzeczywistości</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących pływania ciał</p> <p>wyodrębnia z tekstów lub rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>wyznaczanie siły wyporu,</p> <p>badanie, od czego zależy wartość siły wyporu i wykazanie, że jest ona równa ciężarowi wypartej cieczy,</p> <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wynik pomiaru wraz z jego jednostką oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności; wyciąga</p>	<p>rozwiązuje typowe zadania obliczeniowe z wykorzystaniem warunków pływania ciał; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone, ale typowe dotyczące treści rozdziału: <i>Hydrostatyka i aerostatyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni, prawa Pascala, prawa Archimedesesa)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących ciśnienia hydrostatycznego i atmosferycznego oraz prawa Archimedesesa, a w szczególności informacjami pochodzącymi z analizy tekstu: <i>Podciśnienie, nadciśnienie i próżnia</i></p>		
--	--	--	--	--

	<p>wnioski i formułuje prawo Archimiedesa</p> <p>rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: - <i>Hydrostatyka i aerostatyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między ciśnieniem, parciem i polem powierzchni, związku między ciśnieniem hydrostatycznym a wysokością słupa cieczy i jej gęstością, prawa Pascala, prawa Archimiedesa, warunków pływania ciał)</p>			
IV. KINEMATYKA				
<p>Uczeń:</p> <p>wskazuje przykłady ciał będących w ruchu w otaczającej rzeczywistości</p> <p>wyróżnia pojęcia toru i drogi i wykorzystuje je do opisu ruchu; podaje jednostkę drogi w układzie SI; przelicza jednostki drogi</p> <p>odróżnia ruch prostoliniowy od ruchu krzywoliniowego; podaje przykłady ruchów: prostoliniowego i krzywoliniowego</p> <p>nazywa ruchem jednostajnym ruch, w którym droga przebyta w jednostkowych przedziałach czasu jest stała; podaje przykłady ruchu jednostajnego w otaczającej rzeczywistości</p> <p>posługuje się pojęciem prędkości do opisu ruchu prostoliniowego; opisuje ruch jednostajny prostoliniowy; podaje jednostkę</p>	<p>Uczeń:</p> <p>wyjaśnia, na czym polega względność ruchu; podaje przykłady układów odniesienia</p> <p>opisuje i wskazuje przykłady względności ruchu</p> <p>oblicza wartość prędkości i przelicza jej jednostki; oblicza i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>wyznacza wartość prędkości i drogę z wykresów zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego oraz rysuje te wykresy na podstawie podanych informacji</p> <p>rozpoznaje na podstawie danych liczbowych lub na podstawie wykresu, że w ruchu jednostajnym prostoliniowym droga jest wprost proporcjonalna do czasu oraz posługuje</p>	<p>Uczeń:</p> <p>rozdziela układy odniesienia: jedno-, dwu- i trójwymiarowy</p> <p>planuje i przeprowadza doświadczenie w celu wyznaczenia prędkości z pomiaru czasu i drogi z użyciem przyrządów analogowych lub cyfrowych bądź programu do analizy materiałów wideo; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku; zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostkami oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności; opisuje przebieg doświadczenia i ocenia jego wyniki</p> <p>sporządza wykresy zależności prędkości i drogi od czasu dla ruchu prostoliniowego odcinkami jednostajnego na podstawie podanych informacji (oznacza wielkości i skale na osiach; zaznacza punkty i rysuje wykres; uwzględnia niepewności pomiarowe)</p>	<p>Uczeń:</p> <p>planuje i demonstrowa doświadczenie związane z badaniem ruchu z użyciem przyrządów analogowych lub cyfrowych, programu do analizy materiałów wideo; opisuje przebieg doświadczenia, analizuje i ocenia wyniki</p> <p>^Ranalizuje wykres zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego z prędkością początkową i na tej podstawie wyprowadza wzór na obliczanie drogi w tym ruchu</p> <p>związuje nietypowe, złożone zadania(problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Kinematyka</i> (z wykorzystaniem wzorów: $s=at^2$ $a=\Delta v/\Delta t$)</p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>prędkości w układzie SI</p> <p>odczytuje prędkość i przebyta odległość z wykresów zależności drogi i prędkości od czasu</p> <p>odróżnia ruch niejednostajny (zmienny) od ruchu jednostajnego; podaje przykłady ruchu niejednostajnego w otaczającej rzeczywistości</p> <p>rozróżnia pojęcia: prędkość chwilowa i prędkość średnia</p> <p>posługuje się pojęciem przyspieszenia do opisu ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego i jednostajnie opóźnionego; podaje jednostkę przyspieszenia w układzie SI</p> <p>odczytuje przyspieszenie i prędkość z wykresów zależności przyspieszenia i prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego; rozpoznaje proporcjonalność prostą</p> <p>rozpoznaje zależność rosnącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu zależności drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym</p> <p>identyfikuje rodzaj ruchu na podstawie wykresów zależności drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu; rozpoznaje proporcjonalność prostą</p> <p>odczytuje dane z wykresów zależności drogi, prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie</p>	<p>się proporcjonalnością prostą</p> <p>nazywa ruchem jednostajnie przyspieszonym ruch, w którym wartość prędkości rośnie jednostkowych przedziałach czasu o tę samą wartość, a ruchem jednostajnie opóźnionym – ruch, w którym wartość prędkości maleje w jednostkowych przedziałach czasu o tę samą wartość</p> <p>oblicza wartość przyspieszenia wraz z jednostką; przelicza jednostki przyspieszenia</p> <p>wyznacza zmianę prędkości dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego (przyspieszonego lub opóźnionego); oblicza prędkość końcową w ruchu jednostajnie przyspieszonym</p> <p>posiada do obliczeń związek przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła (</p> <p>$\Delta v = a \cdot \Delta t$ $\Delta v = a \cdot \Delta t$); wyznacza prędkość końcową</p> <p>analizuje wykresy zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnego; porównuje ruchy na podstawie nachylenia wykresu zależności drogi od czasu do osi czasu</p> <p>analizuje wykresy zależności prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego; porównuje ruchy na podstawie nachylenia wykresu prędkości do osi czasu</p>	<p>wyznacza przyspieszenie z wykresów zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie zmiennego (przyspieszonego lub opóźnionego)</p> <p>opisuje zależność drogi od czasu w ruchu jednostajnie przyspieszonym, gdy prędkość początkowa jest równa zero; stosuje tę zależność do obliczeń</p> <p>analizuje ruch ciała na podstawie filmu</p> <p>osługuje się wzorem:</p> <p>$s = at^2$ $s = \frac{at^2}{2}$, wyznacza przyspieszenie ciała na podstawie wzoru $a = 2st^2$ $a = \frac{2s}{t^2}$</p> <p>wyjaśnia, że w ruchu jednostajnie przyspieszonym bez prędkości początkowej odcinki drogi pokonywane w kolejnych sekundach mają się do siebie jak kolejne liczby nieparzyste</p> <p>związuje proste zadania z wykorzystaniem wzorów ^R</p> <p>$s = at^2$ $s = \frac{at^2}{2}$ i $a = \Delta v \Delta t$ $a = \frac{\Delta v}{\Delta t}$</p> <p>analizuje wykresy zależności ^Rdrogi od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego bez</p>	<p>oraz związane z analizą wykresów zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie zmiennego)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących ruchu (np. urządzeń do pomiaru przyspieszenia)</p> <p>realizuje projekt: <i>Prędkość wokół nas</i> (lub inny związany z treściami rozdziału <i>Kinematyka</i>)</p>	
--	---	--	--	--

<p>przyspieszonego</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mili-, centy-, kilo-, mega-) oraz jednostki czasu (sekunda, minuta, godzina)</p> <p>wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe</p>	<p>analizuje wykres zależności prędkości od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie opóźnionego; oblicza prędkość końcową w tym ruchu</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>wyznaczanie prędkości ruchu pęcherzyka powietrza w zamkniętej rurce wypełnionej wodą,</p> <p>badanie ruchu staczającej się kulki,</p> <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki pomiarów i obliczeń w tabeli zaokrąglone do zadanej liczby cyfr znaczących; formułuje wnioski</p> <p>rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy związane z treścią rozdziału: <i>Kinematyka</i> (dotyczące względności ruchu oraz z wykorzystaniem: zależności między drogą, prędkością i czasem w ruchu jednostajnym prostoliniowym, związku przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, zależności prędkości i drogi od czasu w ruchu prostoliniowym jednostajnie przyspieszonym)</p>	<p>prędkości początkowej; porównuje ruchy na podstawie nachylenia wykresu zależności drogi od czasu do osi czasu</p> <p>wyjaśnia, że droga w dowolnym ruchu jest liczbowo równa polu pod wykresem zależności prędkości od czasu</p> <p>sporządza wykresy zależności prędkości i przyspieszenia od czasu dla ruchu prostoliniowego jednostajnie przyspieszonego</p> <p>rozwiązuje typowe zadania związane z analizą wykresów zależności drogi i prędkości od czasu dla ruchów prostoliniowych: jednostajnego i jednostajnie zmiennego</p> <p>rozwiązuje bardziej złożone zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Kinematyka</i> (z wykorzystaniem: zależności między drogą, prędkością i czasem w ruchu jednostajnym prostoliniowym, związku przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, zależności prędkości i drogi od czasu w ruchu prostoliniowym jednostajnie zmiennym)</p>		
<p>V. DYNAMIKA</p>				
<p>Uczeń: posługuje się symbolem siły; stosuje pojęcie siły jako działania skierowanego (wektor); wskazuje wartość, kierunek i zwrot wektora siły</p>	<p>Uczeń: wyznacza i rysuje siłę wypadkową sił o jednakowych kierunkach wyjaśnia, na czym polega bezwładność ciała; wskazuje przykłady bezwładności w otaczającej rzeczywistości</p>	<p>Uczeń: ^Rwyznacza i rysuje siłę wypadkową sił o różnych kierunkach ^Rpodaje wzór na obliczanie siły tarcia analizuje opór powietrza podczas ruchu spadochroniarza</p>	<p>Uczeń: związuje nietypowe złożone zadania, (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Dynamika</i> (stosując do obliczeń związek między siłą i masą a przyspieszeniem oraz związek:</p>	<p>Uczeń: Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz</p>

<p>wyjaśnia pojęcie siły wypadkowej; opisuje i rysuje siły, które się równoważą</p> <p>rozpoznaje i nazywa siły oporów ruchu; podaje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości</p> <p>podaje treść pierwszej zasady dynamiki Newtona</p> <p>podaje treść drugiej zasady dynamiki Newtona; definiuje jednostkę siły w układzie SI (1 N) i posługuje się jednostką siły</p> <p>rozpoznaje i nazywa siły działające na spadające ciała (siły ciężkości i oporów ruchu)</p> <p>podaje treść trzeciej zasady dynamiki Newtona</p> <p>posługuje się pojęciem sił oporów ruchu; podaje ich przykłady w różnych sytuacjach praktycznych i opisuje wpływ na poruszające się ciała</p> <p>rozróżnia tarcie statyczne i kinetyczne</p> <p>rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą oraz proporcjonalność prostą na podstawie danych z tabeli; posługuje się proporcjonalnością prostą</p> <p>przeprowadza doświadczenia: badanie spadania ciał, badanie wzajemnego oddziaływania ciał</p> <p>badanie, od czego zależy tarcie, korzystając z opisów doświadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki i formułuje wnioski</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności (mili-, centy-, kilo-, mega-)</p> <p>wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe</p>	<p>posługuje się pojęciem masy i wyjaśnia jej związek z bezwładnością ciał</p> <p>analizuje zachowanie się ciał na podstawie pierwszej zasady dynamiki</p> <p>analizuje zachowanie się ciał na podstawie drugiej zasady dynamiki</p> <p>opisuje spadek swobodny jako przykład ruchu jednostajnie przyspieszonego</p> <p>porównuje czas spadania swobodnego i rzeczywistego różnych ciał z danej wysokości</p> <p>opisuje wzajemne oddziaływanie ciał, posługując się trzecią zasadą dynamiki</p> <p>opisuje zjawisko odrzutu i wskazuje jego przykłady w otaczającej rzeczywistości</p> <p>analizuje i wyjaśnia wyniki przeprowadzonego doświadczenia; podaje przyczynę działania siły tarcia i wyjaśnia, od czego zależy jej wartość</p> <p>stosuje pojęcie siły tarcia jako działania skierowanego (wektor); wskazuje wartość, kierunek i zwrot siły tarcia</p> <p>opisuje i rysuje siły działające na ciało wprawiane w ruch (lub poruszające się) oraz wyznacza i rysuje siłę wypadkową</p> <p>opisuje znaczenie tarcia w życiu codziennym; wyjaśnia na przykładach, kiedy tarcie i inne opory ruchu są pożyteczne, a kiedy niepożądane oraz wymienia sposoby zmniejszania lub zwiększania oporów ruchu (tarcia)</p> <p>stosuje do obliczeń: związek między siłą i masą a przyspieszeniem, związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym;</p> <p>oblicza i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>przeprowadza doświadczenia: badanie bezwładności ciał, badanie ruchu ciała pod wpływem</p>	<p>planuje i przeprowadza doświadczenia: w celu zilustrowania I zasady dynamiki, w celu zilustrowania II zasady dynamiki, w celu zilustrowania III zasady dynamiki;</p> <p>opisuje ich przebieg, formułuje wnioski</p> <p>analizuje wyniki przeprowadzonych doświadczeń (oblicza przyspieszenia ze wzoru na drogę w ruchu jednostajnie przyspieszonym i zapisuje wyniki zaokrąglone do zadanej liczby cyfr znaczących; wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla przebiegu doświadczeń)</p> <p>rozwiązuje bardziej złożone zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Dynamika</i> (z wykorzystaniem: pierwszej zasady dynamiki Newtona, związku między siłą i masą a przyspieszeniem i związku przyspieszenia ze zmianą prędkości i czasem, w którym ta zmiana nastąpiła) oraz dotyczące: swobodnego spadania ciał, wzajemnego oddziaływania ciał, występowania oporów ruchu)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących: bezwładności ciał, spadania ciał, występowania oporów ruchu, a w szczególności tekstu: <i>Czy opór powietrza zawsze przeszkadza sportowcom</i></p>	<p>$\Delta v = a \cdot \Delta t$</p> <p>$\Delta v = a \cdot \Delta t$</p> <p>)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących przykładów wykorzystania zasady odrzutu w przyrodzie i technice</p>	<p>rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>
---	---	--	--	--

	<p>działania sił, które się nie równoważą, demonstracja zjawiska odrzutu,</p> <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostkami oraz z uwzględnieniem informacji o niepewności, analizuje je i formułuje wnioski</p> <p>rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Dynamika</i> (z wykorzystaniem: pierwszej zasady dynamiki Newtona, związku między siłą i masą a przyspieszeniem oraz zadania dotyczące swobodnego spadania ciał, wzajemnego oddziaływania ciał i występowania oporów ruchu</p>			
VI. PRACA, MOC, ENERGIA				
<p>Uczeń: posługuje się pojęciem energii, podaje przykłady różnych jej form odróżnia pracę w sensie fizycznym od pracy w języku potocznym; wskazuje przykłady wykonania pracy mechanicznej w otaczającej rzeczywistości podaje wzór na obliczanie pracy, gdy kierunek działającej na ciało siły jest zgodny z kierunkiem jego ruchu rozróżnia pojęcia: praca i moc; odróżnia moc w sensie fizycznym od mocy w języku potocznym; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości podaje i opisuje wzór na obliczanie mocy (iloraz pracy i czasu, w którym</p>	<p>Uczeń: posługuje się pojęciem pracy mechanicznej wraz z jej jednostką w układzie SI; wyjaśnia, kiedy została wykonana praca 1 J posługuje się pojęciem oporów ruchu posługuje się pojęciem mocy wraz z jej jednostką w układzie SI; wyjaśnia, kiedy urządzenie ma moc 1 W; porównuje moce różnych urządzeń wyjaśnia, kiedy ciało ma energię potencjalną grawitacji, a kiedy ma energię potencjalną sprężystości; opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii opisuje przemianę energii ciała podniesionego na pewną wysokość,</p>	<p>Uczeń: wyjaśnia kiedy, mimo działającej na ciało siły, praca jest równa zero; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości ^Rwyjaśnia sposób obliczania pracy, gdy kierunek działającej na ciało siły nie jest zgodny z kierunkiem jego ruchu ^Rwyjaśnia, co to jest koń mechaniczny (1 KM) podaje, opisuje i stosuje wzór na obliczanie mocy chwilowej ([Równanie] $P = F \cdot v$) wyznacza zmianę energii potencjalnej grawitacji ciała podczas zmiany jego wysokości (wyprowadza wzór) wyjaśnia, jaki układ nazywa się</p>	<p>Uczeń: ^Rwykazuje, że praca wykonana podczas zmiany prędkości ciała jest równa zmianie jego energii kinetycznej (wyprowadza wzór) rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe: dotyczące energii i pracy (wykorzystuje ^Rgeometryczną interpretację pracy) oraz mocy; z wykorzystaniem wzorów na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wyniki obliczeń</p>	<p>Uczeń: Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>praca została wykonana)</p> <p>rozdzielnia pojęcia: praca i energia; wyjaśnia co rozumiemy przez pojęcie energii oraz kiedy ciało zyskuje energię, a kiedy ją traci; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości</p> <p>posługuje się pojęciem energii potencjalnej grawitacji (ciężkości) i potencjalnej sprężystości wraz z ich jednostką w układzie SI</p> <p>posługuje się pojęciami siły ciężkości i siły sprężystości</p> <p>posługuje się pojęciem energii kinetycznej; wskazuje przykłady ciał posiadających energię kinetyczną w otaczającej rzeczywistości</p> <p>wymienia rodzaje energii mechanicznej; wskazuje przykłady przemian energii mechanicznej w otaczającej rzeczywistości</p> <p>posługuje się pojęciem energii mechanicznej jako sumy energii kinetycznej i potencjalnej; podaje zasadę zachowania energii mechanicznej</p> <p>doświadczalnie bada, od czego zależy energia potencjalna ciężkości, korzystając z opisu doświadczenia i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; opisuje wyniki i formułuje wnioski</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności oraz jednostki czasu</p> <p>wyodrębnia z prostych tekstów i rysunków informacje kluczowe</p>	<p>a następnie upuszczonego wykorzystuje zasadę zachowania energii do opisu zjawisk</p> <p>podaje i opisuje zależność przyrostu energii potencjalnej grawitacji ciała od jego masy i wysokości, na jaką ciało zostało podniesione ([Równanie] $\Delta E = m \cdot g \cdot h$)</p> <p>opisuje i wykorzystuje zależność energii kinetycznej ciała od jego masy i prędkości; podaje wzór na energię kinetyczną i stosuje go do obliczeń</p> <p>opisuje związek pracy wykonanej podczas zmiany prędkości ciała ze zmianą energii kinetycznej ciała (opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii); wyznacza zmianę energii kinetycznej</p> <p>wykorzystuje zasadę zachowania energii do opisu zjawisk oraz wskazuje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości</p> <p>stosuje do obliczeń: związek pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana, związek mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana, związek wykonanej pracy ze zmianą energii oraz wzory na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną, związek między siłą ciężkości, masą i przyspieszeniem grawitacyjnym;</p> <p>wykonuje obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>rozwiązuje proste (typowe) zadania lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i></p>	<p>układem izolowanym; podaje zasadę zachowania energii</p> <p>planuje i przeprowadza doświadczenia związane z badaniem, od czego zależy energia potencjalna sprężystości i energia kinetyczna; opisuje ich przebieg i wyniki, formułuje wnioski</p> <p>rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone (w tym umiarkowanie trudne zadania obliczeniowe) dotyczące treści rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i> (z wykorzystaniem: związku pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana, związku mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana, związku wykonanej pracy ze zmianą energii oraz wzorów na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących: energii i pracy, mocy różnych urządzeń, energii potencjalnej i kinetycznej oraz zasady zachowania energii mechanicznej</p>	<p>rozwiązuje nietypowe zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i></p> <p>realizuje projekt: <i>Statek parowy</i> (lub inny związany z treściami rozdziału: <i>Praca, moc, energia</i>)</p>	
--	---	---	--	--

	(z wykorzystaniem: związku pracy z siłą i drogą, na jakiej została wykonana, związku mocy z pracą i czasem, w którym została wykonana, związku wykonanej pracy ze zmianą energii, wzorów na energię potencjalną grawitacji i energię kinetyczną) wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu			
VII. TERMODYNAMIKA				
<p>Uczeń:</p> <p>posługuje się pojęciem energii kinetycznej; opisuje wykonaną pracę jako zmianę energii</p> <p>posługuje się pojęciem temperatury</p> <p>podaje przykłady zmiany energii wewnętrznej spowodowanej wykonaniem pracy lub przepływem ciepła w otaczającej rzeczywistości</p> <p>podaje warunek i kierunek przepływu ciepła; stwierdza, że ciała o równej temperaturze pozostają w stanie równowagi termicznej</p> <p>rozróżnia materiały o różnym przewodnictwie; wskazuje przykłady w otaczającej rzeczywistości</p> <p>wymienia sposoby przekazywania energii w postaci ciepła; wskazuje odpowiednie przykłady w otaczającej rzeczywistości</p> <p>informuje o przekazywaniu ciepła przez promieniowanie; wykonuje i opisuje doświadczenie ilustrujące ten sposób</p>	<p>Uczeń:</p> <p>wykonuje doświadczenie modelowe (ilustracja zmiany zachowania się cząsteczek ciała stałego w wyniku wykonania nad nim pracy), korzystając z jego opisu; opisuje wyniki doświadczenia</p> <p>posługuje się pojęciem energii wewnętrznej; określa jej związek z liczbą cząsteczek, z których zbudowane jest ciało; podaje jednostkę energii wewnętrznej w układzie SI</p> <p>wyказuje, że energię układu (energję wewnętrzną) można zmienić, wykonując nad nim pracę</p> <p>określa temperaturę ciała jako miarę średniej energii kinetycznej cząsteczek, z których ciało jest zbudowane</p> <p>analizuje jakościowo związek między temperaturą a średnią energią kinetyczną (ruchu chaotycznego) cząsteczek</p> <p>posługuje się skalami temperatur (Celsjusza, Kelvina); wskazuje</p>	<p>Uczeń:</p> <p>wyjaśnia wyniki doświadczenia modelowego (ilustracja zmiany zachowania się cząsteczek ciała stałego w wyniku wykonania nad nim pracy)</p> <p>wyjaśnia związek między energią kinetyczną cząsteczek i temperaturą</p> <p>^Ropisuje możliwość wykonania pracy kosztem energii wewnętrznej; podaje przykłady praktycznego wykorzystania tego procesu</p> <p>wyjaśnia przepływ ciepła w zjawisku przewodnictwa cieplnego oraz rolę izolacji cieplnej</p> <p>uzasadnia, odwołując się do wyników doświadczenia, że przyrost temperatury ciała jest wprost proporcjonalny do ilości pobranego przez ciało ciepła oraz, że ilość pobranego przez ciało ciepła do uzyskania danego przyrostu temperatury jest wprost</p>	<p>Uczeń:</p> <p>^Rsporządza i analizuje wykres zależności temperatury od czasu ogrzewania lub oziębiania dla zjawiska topnienia lub krzepnięcia na podstawie danych (opisuje osie układu współrzędnych, uwzględnia niepewności pomiarów)</p> <p>rozwiązuje złożone zadania obliczeniowe związane ze zmianą energii wewnętrznej; szacuje rząd wielkości spodziewanego wyniku i na tej podstawie ocenia wyniki obliczeń</p> <p>rozwiązuje nietypowe zadania (problemy) dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i></p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>przekazywania ciepła</p> <p>rozróżnia i nazywa zmiany stanów skupienia: topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, sublimację, resublimację oraz wskazuje przykłady tych zjawisk w otaczającej rzeczywistości</p> <p>posługuje się tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania temperatury topnienia i temperatury wrzenia oraz ^Rciepła topnienia i ^Rciepła parowania; porównuje te wartości dla różnych substancji</p> <p>doświadczalnie demonstruje zjawisko topnienia</p> <p>wyjaśnia, od czego zależy szybkość parowania</p> <p>posługuje się pojęciem temperatury wrzenia</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <ul style="list-style-type: none"> obserwacja zmian temperatury ciał w wyniku wykonania nad nimi pracy lub ogrzania, badanie zjawiska przewodnictwa cieplnego, obserwacja zjawiska konwekcji, obserwacja zmian stanu skupienia wody, obserwacja topnienia substancji, <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; zapisuje wyniki</p>	<p>jednostkę temperatury w układzie SI; podaje temperaturę zera bezwzględnego</p> <p>przelicza temperaturę w skali Celsjusza na temperaturę w skali Kelvina i odwrotnie</p> <p>posługuje się pojęciem przepływu ciepła jako przekazywaniem energii w postaci ciepła oraz jednostką ciepła w układzie SI</p> <p>wykazuje, że nie następuje przekazywanie energii w postaci ciepła (wymiana ciepła) między ciałami o tej samej temperaturze</p> <p>wykazuje, że energię układu (energję wewnętrzną) można zmienić, wykonując nad nim pracę lub przekazując energię w postaci ciepła</p> <p>analizuje jakościowo zmiany energii wewnętrznej spowodowane wykonaniem pracy i przepływem ciepła</p> <p>podaje treść pierwszej zasady termodynamiki ([Równanie])</p> <p>doświadczalnie bada zjawisko przewodnictwa cieplnego i określa, który z badanych materiałów jest lepszym przewodnikiem ciepła (planuje, przeprowadza i opisuje doświadczenie)</p> <p>opisuje zjawisko przewodnictwa cieplnego oraz rolę izolacji cieplnej</p> <p>opisuje ruch cieczy i gazów w zjawisku konwekcji</p> <p>stwierdza, że przyrost temperatury ciała jest wprost proporcjonalny do ilości pobranego przez ciało ciepła oraz, że ilość pobranego przez ciało ciepła do uzyskania danego przyrostu temperatury jest wprost proporcjonalna</p>	<p>proporcjonalna do masy ciała</p> <p>^Rrysuje wykres zależności temperatury od czasu ogrzewania lub oziębiania odpowiednio dla zjawiska topnienia lub krzepnięcia na podstawie danych</p> <p>^Rposługuje się pojęciem ciepła topnienia wraz z jednostką w układzie SI; podaje wzór na ciepło topnienia</p> <p>wyjaśnia, co dzieje się z energią pobieraną (lub oddawaną) przez mieszaninę substancji w stanie stałym i ciekłym (np. wody i lodu) podczas topnienia (lub krzepnięcia) w stałej temperaturze</p> <p>^Rposługuje się pojęciem ciepła parowania wraz z jednostką w układzie SI; podaje wzór na ciepło parowania</p> <p>^Rwyjaśnia zależność temperatury wrzenia od ciśnienia</p> <p>przeprowadza doświadczenie ilustrujące wykonanie pracy przez rozprężający się gaz, korzystając z opisu doświadczenia i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; analizuje wyniki doświadczenia i formułuje wnioski</p> <p>planuje i przeprowadza doświadczenie w celu wykazania, że do uzyskania jednakowego przyrostu temperatury różnych substancji o tej samej masie potrzebna jest inna ilość ciepła; opisuje przebieg doświadczenia i ocenia je</p> <p>rozwiązuje bardziej złożone zadania lub problemy (w tym umiarkowanie</p>		
--	---	--	--	--

<p>obserwacji i formułuje wnioski</p> <p>rozwiązuje proste, nieobliczeniowe zadania dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> – związane z energią wewnętrzną i zmianami stanów skupienia ciał: topnieniem lub krzepnięciem, parowaniem (wrzeniem) lub skraplaniem</p> <p>przelicza wielokrotności i podwielokrotności oraz jednostki czasu</p> <p>wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe</p>	<p>do masy ciała</p> <p>opisuje jakościowo zmiany stanów skupienia: topnienie, krzepnięcie, parowanie, skraplanie, sublimację, resublimację</p> <p>analizuje zjawiska: topnienia i krzepnięcia, sublimacji i resublimacji, wrzenia i skraplania jako procesy, w których dostarczanie energii w postaci ciepła nie powoduje zmiany temperatury</p> <p>wyznacza temperaturę:</p> <p>topnienia wybranej substancji (mierzy czas i temperaturę, zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostkami i z uwzględnieniem informacji o niepewności),</p> <p>wrzenia wybranej substancji, np. wody</p> <p>porównuje topnienie kryształów i ciał bezpostaciowych</p> <p>na schematycznym rysunku (wykresie) ilustruje zmiany temperatury w procesie topnienia dla ciał krystalicznych i bezpostaciowych</p> <p>doświadczalnie demonstruje zjawiska wrzenia i skraplania</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>badanie, od czego zależy szybkość parowania,</p> <p>obserwacja wrzenia,</p> <p>korzystając z opisów doświadczeń i przestrzegając zasad bezpieczeństwa;</p>	<p>trudne zadania obliczeniowe dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> (związane z energią wewnętrzną i temperaturą, zmianami stanu skupienia ciał, wykorzystaniem wzorów na $^{\circ}\text{C}$ ciepło topnienia i $^{\circ}\text{C}$ ciepło parowania)</p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących:</p> <p>energii wewnętrznej i temperatury, wykorzystania (w przyrodzie i w życiu codziennym) przewodnictwa cieplnego (przewodników i izolatorów ciepła),</p> <p>zjawiska konwekcji (np. prądy konwekcyjne),</p> <p>promieniowania słonecznego (np. kolektory słoneczne),</p> <p>zmian stanu skupienia ciał,</p> <p>a w szczególności tekstu: <i>Dom pasywny, czyli jak zaoszczędzić na ogrzewaniu i klimatyzacji</i> (lub innego tekstu związanego z treściami rozdziału: <i>Termodynamika</i>)</p>		
---	---	--	--	--

	<p>zapisuje wyniki i formułuje wnioski</p> <p>rozwiązuje proste zadania (w tym obliczeniowe) lub problemy dotyczące treści rozdziału: <i>Termodynamika</i> (związane z energią wewnętrzną i temperaturą, przepływem ciepła oraz z wykorzystaniem: związków</p> <p>[Równanie] $\Delta E = W$ i [Równanie] $\Delta E_w = W$, zależności $Q = c \cdot m \cdot \Delta T$</p> <p>[Równanie] oraz wzorów na $^{\circ}$ciepło topnienia i $^{\circ}$ciepło parowania); wykonuje obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska bądź problemu</p>			
--	--	--	--	--

Wymagania edukacyjne na poszczególne oceny w klasie 8

Wymagania edukacyjne z fizyki dla klasy 8 oparte na *Programie nauczania fizyki w szkole podstawowej* – Spotkania z fizyką autorstwa Francuz-Ornat i Teresy Kulawik; Edycja 2024

Zasady ogólne:

1. Na **podstawowym** poziomie wymagań uczeń powinien wykonać zadania **obowiązkowe** (łatwe – na stopień dostateczny i bardzo łatwe – na stopień dopuszczający). Niektóre czynności ucznia mogą być **wspomagane** przez nauczyciela (np. wykonywanie doświadczeń, rozwiązywanie problemów; na stopień dostateczny uczeń wykonuje je pod kierunkiem nauczyciela, a na stopień dopuszczający – przy pomocy nauczyciela lub innych uczniów).
2. Czynności wymagane na poziomach wymagań **wyższych** niż poziom podstawowy uczeń powinien wykonać **samodzielnie** (na stopień dobry – niekiedy może korzystać z niewielkiego wsparcia nauczyciela).
3. W przypadku wymagań na stopnie **wyższe** niż dostateczny uczeń wykonuje zadania **dodatkowe** (na stopień dobry – umiarkowanie trudne; na stopień bardzo dobry – trudne).
4. Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności

Wymagania ogólne – uczeń:

- wykorzystuje pojęcia i wielkości fizyczne do opisu zjawisk oraz wskazuje ich przykłady w otaczającej rzeczywistości,
- rozwiązuje problemy z wykorzystaniem praw i zależności fizycznych,
- planuje i przeprowadza obserwacje lub doświadczenia oraz wnioskuje na podstawie ich wyników,
- posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy materiałów źródłowych, w tym tekstów popularnonaukowych.

Ponadto uczeń:

- sprawnie się komunikuje,
- sprawnie wykorzystuje narzędzia matematyki,
- poszukuje, porządkuje, krytycznie analizuje oraz wykorzystuje informacje z różnych źródeł,
- potrafi pracować w zespole.

Szczegółowe wymagania na poszczególne stopnie (oceny)

Szarym kolorem oznaczono treści, o których realizacji decyduje nauczyciel.

Symbolem^R oznaczono treści spoza podstawy programowej

Stopień dopuszczający	Stopień dostateczny	Stopień dobry	Stopień bardzo dobry	Stopień celujący
I. ELEKTROSTATYKA				
<p>Uczeń: informuje, czym zajmuje się elektrostatyka; wskazuje przykłady elektryzowania ciał w otaczającej rzeczywistości posługuje się pojęciem ładunku elektrycznego; rozróżnia dwa rodzaje ładunków elektrycznych (dodatnie i ujemne) wyjaśnia, z czego składa się atom; przedstawia model budowy atomu na schematycznym rysunku posługuje się pojęciami: przewodnika jako substancji, w której łatwo mogą się przemieszczać ładunki elektryczne, i izolatora jako substancji, w której ładunki elektryczne nie mogą się przemieszczać odróżnia przewodniki od izolatorów; wskazuje ich przykłady posługuje się pojęciem układu izolowanego; podaje zasadę zachowania ładunku elektrycznego wyodrębnia z tekstów i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska lub problemu współpracuje w zespole podczas przeprowadzania obserwacji i doświadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa rozwiązuje proste (bardzo łatwe) zadania dotyczące treści rozdziału <i>Elektrostatyka</i></p>	<p>Uczeń: doświadczalnie demonstruje zjawiska elektryzowania przez potarcie lub dotyk oraz wzajemne oddziaływanie ciał naelektryzowanych opisuje sposoby elektryzowania ciał przez potarcie i dotyk; informuje, że te zjawiska polegają na przemieszczaniu się elektronów; ilustruje to na przykładach opisuje jakościowo oddziaływanie ładunków jednoimiennych i różnoimiennych; podaje przykłady oddziaływań elektrostatycznych w otaczającej rzeczywistości i ich zastosowań (poznane na lekcji) posługuje się pojęciem ładunku elementarnego; podaje symbol ładunku elementarnego oraz wartość: $e \approx 1,6 \cdot 10^{-19} \text{ C}$ posługuje się pojęciem ładunku elektrycznego jako wielokrotności ładunku elementarnego; stosuje jednostkę ładunku (1 C) wyjaśnia na przykładach, kiedy ciało jest naładowane dodatnio, a kiedy jest naładowane ujemnie posługuje się pojęciem jonu; wyjaśnia, kiedy powstaje jon dodatni, a kiedy – jon ujemny doświadczalnie odróżnia przewodniki od izolatorów; wskazuje ich przykłady informuje, że dobre przewodniki elektryczności są również dobrymi przewodnikami ciepła; wymienia przykłady zastosowań przewodników i izolatorów w otaczającej rzeczywistości stosuje zasadę zachowania ładunku elektrycznego analizuje działanie elektroskopu na podstawie</p>	<p>Uczeń: wskazuje przykłady oddziaływań elektrostatycznych w otaczającej rzeczywistości i ich zastosowań (inne niż poznane na lekcji) opisuje budowę i zastosowanie maszyny elektrostatycznej porównuje oddziaływania elektrostatyczne i grawitacyjne wykazuje, że 1 C jest bardzo dużym ładunkiem elektrycznym (zawiera $6,24 \cdot 10^{18}$ ładunków elementarnych: $1 \text{ C} = 6,24 \cdot 10^{18} e$) Ranalizuje tzw. szereg tryboelektryczny rozwiązuje zadania z wykorzystaniem zależności, że każdy ładunek elektryczny jest wielokrotnością ładunku elementarnego; przelicza podwielokrotności, przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących posługuje się pojęciem elektronów swobodnych; wykazuje, że w metalach znajdują się elektrony swobodne, a w izolatorach elektrony są związane z atomami; na tej podstawie uzasadnia podział substancji na przewodniki i izolatory wyjaśnia wyniki obserwacji przeprowadzonych doświadczeń związanych z elektryzowaniem przewodników; uzasadnia na przykładach, że przewodnik można naelektryzować wtedy, gdy odizoluje się go od ziemi wyjaśnia, na czym polega uziemienie ciała naelektryzowanego i zubożenie zgromadzonego na nim ładunku</p>	<p>Uczeń: posługuje się pojęciem dipolu elektrycznego do wyjaśnienia skutków indukcji elektrostatycznej realizuje własny projekt dotyczący treści rozdziału <i>Elektrostatyka</i> rozwiązuje zadania złożone, nietypowe, dotyczące treści rozdziału <i>Elektrostatyka</i></p>	<p>Uczeń: Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

	<p>opisu jego budowy; posługuje się elektroskopem</p> <p>opisuje przemieszczanie się ładunków w przewodnikach pod wpływem oddziaływania ładunku zewnętrznego (indukcja elektrostatyczna)</p> <p>podaje przykłady skutków i wykorzystania indukcji elektrostatycznej</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>doświadczenie ilustrujące elektryzowanie ciał przez pocieranie oraz oddziaływanie ciał naelektryzowanych,</p> <p>doświadczenie wykazujące, że przewodnik można naelektryzować,</p> <p>elektryzowanie ciał przez zbliżenie ciała naelektryzowanego,</p> <p>korzystając z ich opisów i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia (wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania, wyjaśnia rolę użytych przyrządów, przedstawia wyniki i formułuje wnioski na podstawie tych wyników)</p> <p>rozwiązuje proste zadania dotyczące treści rozdziału <i>Elektrostatyka</i></p>	<p>elektrycznego</p> <p>opisuje działanie i zastosowanie piorunochronu</p> <p>projektuje i przeprowadza:</p> <p>doświadczenie ilustrujące właściwości ciał naelektryzowanych,</p> <p>doświadczenie ilustrujące skutki indukcji elektrostatycznej,</p> <p>krytycznie ocenia ich wyniki; wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyników doświadczeń; formułuje wnioski na podstawie wyników doświadczeń</p> <p>rozwiązuje zadania bardziej złożone, ale typowe, dotyczące treści rozdziału <i>Elektrostatyka</i></p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących treści rozdziału <i>Elektrostatyka</i> (w szczególności tekstu: <i>Gdzie wykorzystuje się elektryzowanie ciał</i>)</p>		
II. PRĄD ELEKTRYCZNY				
<p>Uczeń:</p> <p>określa umowny kierunek przepływu prądu elektrycznego</p> <p>przeprowadza doświadczenie modelowe ilustrujące, czym jest natężenie prądu, korzystając z jego opisu</p> <p>posługuje się pojęciem natężenia prądu wraz z jego jednostką (1 A)</p> <p>posługuje się pojęciem obwodu elektrycznego; podaje warunki przepływu prądu elektrycznego w obwodzie elektrycznym</p>	<p>Uczeń:</p> <p>posługuje się pojęciem napięcia elektrycznego jako wielkości określającej ilość energii potrzebnej do przeniesienia jednostkowego ładunku w obwodzie; stosuje jednostkę napięcia (1 V)</p> <p>opisuje przepływ prądu w obwodach jako ruch elektronów swobodnych albo jonów w przewodnikach</p> <p>stosuje w obliczeniach związek między natężeniem prądu a ładunkiem i czasem jego przepływu przez poprzeczny przekrój przewodnika</p>	<p>Uczeń:</p> <p>porównuje oddziaływania elektrostatyczne i grawitacyjne</p> <p>porównuje ruch swobodnych elektronów w przewodniku z ruchem elektronów wtedy, gdy do końców przewodnika podłączymy źródło napięcia</p> <p>rozróżnia węzły i gałęzie; wskazuje je w obwodzie elektrycznym</p> <p>doświadczalnie wyznacza opór przewodnika przez pomiary napięcia na jego końcach oraz natężenia płynącego przezeń prądu; zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich</p>	<p>Uczeń:</p> <p>projektuje i przeprowadza doświadczenie (inne niż opisane w podręczniku) wykazujące zależność $I = \rho \frac{S \Delta \phi}{l}$</p> <p>krytycznie ocenia jego wynik; wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla jego wyniku; formułuje wnioski</p> <p>sporządza wykres zależności natężenia prądu od przyłożonego napięcia $I(U)$</p> <p>ilustruje na wykresie zależność napięcia od czasu w przewodach</p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>wymienia elementy prostego obwo- du elektrycznego: źródło energii elektrycznej, odbiornik (np. żarówka, opornik), przewody, wyłącznik, mierniki (amperomierz, woltomierz); rozdziela symbole graficzne tych elementów</p> <p>wymienia przyrządy służące do pomiaru napięcia elektrycznego i natężenia prądu elektrycznego; wyjaśnia, jak włącza się je do obwodu elektrycznego (ampero- mierz szeregowo, woltomierz równoległe)</p> <p>wymienia formy energii, na jakie jest zamieniana energia elektryczna; wymienia źródła energii elektrycznej i odbiorniki; podaje ich przykłady</p> <p>wyjaśnia, na czym polega zwarcie; opisuje rolę izolacji i bezpieczników przeciążeniowych w domowej sieci elektrycznej</p> <p>opisuje warunki bezpiecznego korzystania z energii elektrycznej</p> <p>wyodrębnia z tekstów, tabel i rysunków informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska lub problemu rozpoznaje zależność rosnącą bądź malejącą na podstawie danych z tabeli lub na podstawie wykresu</p> <p>współpracuje w zespole podczas przeprowadzania obserwacji i do- świadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa</p> <p>rozwiązuje proste (bardzo łatwe) zadania dotyczące treści rozdziału <i>Prąd elektryczny</i></p>	<p>rozdziela sposoby łączenia elementów obwodu elektrycznego: szeregowy i równoległy</p> <p>rysuje schematy obwodów elektrycznych składających się z jednego źródła energii, jednego odbiornika, mierników i wyłączni- ków; posługuje się symbolami graficznymi tych elementów</p> <p>posługuje się pojęciem oporu elektry- cznego jako własnością przewodnika; posługuje się jednostką oporu (1 Ω).</p> <p>stosuje w obliczeniach związek między napięciem a natężeniem prądu i oporem elektrycznym</p> <p>posługuje się pojęciem pracy i mocy prądu elektrycznego wraz z ich jednostkami; stosuje w obliczeniach związek między tymi wielkościami oraz wzory na pracę i moc prądu elektrycznego</p> <p>posługuje się pojęciem mocy znamionowej; analizuje i porównuje dane na tabliczkach znamionowych różnych urządzeń elektrycznych</p> <p>wyjaśnia różnicę między prądem stałym i przemiennym; wskazuje baterię, akumulator i zasilacz jako źródła stałego napięcia; odróżnia to napięcie od napięcia w przewodach doprowadzających prąd do mieszkań</p> <p>opisuje skutki działania prądu na organizm człowieka i inne organizmy żywe; wskazuje zagrożenia porażeniem prądem elektry- cznym; podaje podstawowe zasady udzie- lenia pierwszej pomocy</p> <p>przeprowadza doświadczenia: doświadczenie wykazujące przepływ ładunków przez przewodniki, łączy według podanego schematu obwód elektryczny składający się ze źródła (baterii), odbiornika (żarówki), amperomierza i woltomierza, bada zależność natężenia prądu od rodzaju odbiornika (żarówki) przy tym samym</p>	<p>jednostkami, z uwzględnieniem informacji o niepewności; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>Rstosuje w obliczeniach zależność oporu elektrycznego przewodnika od jego długości, pola przekroju poprzecznego i rodzaju materiału, z jakiego jest wykonany; przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących</p> <p>Rposługuje się pojęciem oporu właściwe- go oraz tabelami wielkości fizycznych w celu odszukania jego wartości dla danej substancji; analizuje i porównuje wartości oporu właściwego różnych substancji</p> <p>Ropisuje zależność napięcia od czasu w przewodach doprowadzających prąd do mieszkań; posługuje się pojęciem napięcia skutecznego; wyjaśnia rolę zasilaczy</p> <p>stwierdza, że elektrownie wytwarzają prąd przemienny, który do mieszkań jest dostarczany pod napięciem 230 V</p> <p>rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone, dotyczące treści rozdziału <i>Prąd elektryczny</i></p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących treści rozdziału <i>Prąd elektryczny</i></p> <p>realizuje projekt: <i>Żarówka czy świetlówka</i> (opisany w podręczniku)</p>	<p>doprowadzających prąd do mieszkań rozwiązuje zadania złożone, nietypowe (lub problemy) dotyczące treści rozdziału <i>Prąd elektryczny</i> (w tym związane z obliczaniem kosztów zużycia energii elektrycznej)</p> <p>realizuje własny projekt związany z treścią rozdziału <i>Prąd elektryczny</i> (inny niż opisany w podręczniku)</p>	
---	---	---	--	--

	<p>napięciu oraz zależność oporu elektrycznego przewodnika od jego długości, pola przekroju poprzecznego i rodzaju materiału, z jakiego jest wykonany,</p> <p>wyznacza moc żarówki zasilanej z baterii za pomocą woltomierza i amperomierza,</p> <p>korzystając z ich opisów i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; odczytuje wskazania mierników; opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia (wyróżnia kluczowe kroki i sposób postępowania, wskazuje rolę użytych przyrządów, przedstawia wyniki doświadczenia lub przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących, formułuje wnioski na podstawie tych wyników)</p> <p>rozwiązuje proste zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału <i>Prąd elektryczny</i> (rozpoznaje proporcjonalność prostą na podstawie wykresu, przelicza wielokrotności i podwielokrotności oraz jednostki czasu, przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących)</p>			
III. MAGNETYZM				
<p>Uczeń:</p> <p>nazywa bieguny magnesów stałych, opisuje oddziaływanie między nimi</p> <p>doświadczalnie demonstruje zachowanie się igły magnetycznej w obecności magnesu</p> <p>opisuje zachowanie się igły magnetycznej w otoczeniu prostoliniowego przewodnika z prądem</p> <p>posługuje się pojęciem zwojnicy; stwierdza, że zwojnica, przez którą płynie prąd elektryczny, zachowuje się jak magnes</p> <p>wyodrębnia z tekstów i ilustracji informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska lub problemu</p> <p>współpracuje w zespole podczas przeprowadzania obserwacji i doświadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa</p> <p>rozwiązuje proste (bardzo łatwe) zadania</p>	<p>Uczeń:</p> <p>opisuje zachowanie się igły magnetycznej w obecności magnesu oraz zasadę działania kompasu (podaje czynniki zakłócające jego prawidłowe działanie); posługuje się pojęciem biegunów magnetycznych Ziemi</p> <p>opisuje na przykładzie żelaza oddziaływanie magnesów na materiały magnetyczne; stwierdza, że w pobliżu magnesu każdy kawałek żelaza staje się magnesem (namagnesowuje się), a przedmioty wykonane z ferromagnetyku wzmacniają oddziaływanie magnetyczne magnesu</p> <p>podaje przykłady wykorzystania oddziaływania magnesów na materiały magnetyczne</p> <p>opisuje właściwości ferromagnetyków; podaje przykłady ferromagnetyków</p> <p>opisuje doświadczenie Oersteda; podaje wnioski wynikające z tego doświadczenia</p> <p>doświadczalnie demonstruje zjawisko</p>	<p>Uczeń:</p> <p>porównuje oddziaływania elektrostatyczne i magnetyczne</p> <p>wyjaśnia, na czym polega namagnesowanie ferromagnetyku; posługuje się pojęciem domen magnetycznych</p> <p>stwierdza, że linie, wzdłuż których igła kompasu lub opiłki układają się wokół prostoliniowego przewodnika z prądem, mają kształt współśrodkowych okręgów</p> <p>opisuje sposoby wyznaczania biegunowości magnetycznej przewodnika kołowego i zwojnicy (reguła śruby prawoskrętnej, reguła prawej dłoni, na podstawie ułożenia strzałek oznaczających kierunek prądu – metoda liter S i N); stosuje wybrany sposób wyznaczania biegunowości przewodnika</p>	<p>Uczeń:</p> <p>rozwiązuje zadania złożone, nietypowe (lub problemy) dotyczące treści rozdziału <i>Magnetyzm</i></p> <p>realizuje własny projekt związany z treścią rozdziału <i>Magnetyzm</i></p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>dotyczące treści rozdziału <i>Magnetyzm</i></p>	<p>oddziaływania przewodnika z prądem na igłę magnetyczną opisuje wzajemne oddziaływanie przewodników, przez które płynie prąd elektryczny, i magnesu trwałego opisuje jakościowo wzajemne oddziaływanie dwóch przewodników, przez które płynie prąd elektryczny (wyjaśnia, kiedy przewodniki się przyciągają, a kiedy odpychają) przeprowadza doświadczenia: bada wzajemne oddziaływanie magnesów oraz oddziaływanie magnesów na żelazo i inne materiały magnetyczne, bada zachowanie igły magnetycznej w otoczeniu prostoliniowego przewodnika z prądem, bada oddziaływania magnesów trwałych i przewodników z prądem oraz wzajemne oddziaływanie przewodników z prądem, bada zależność magnetycznych właściwości zwojnicy od obecności w niej rdzenia z ferromagnetyku oraz liczby zwojów i natężenia prądu płynącego przez zwoje, korzystając z ich opisów i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; wskazuje rolę użytych przyrządów oraz czynniki istotne i nieistotne dla wyników doświadczeń; formułuje wnioski na podstawie tych wyników rozwiązuje proste zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału <i>Magnetyzm</i></p>	<p>kołowego lub zwojnicy opisuje działanie dzwonka elektromagnetycznego lub zamka elektrycznego, korzystając ze schematu przedstawiającego jego budowę rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone dotyczące treści rozdziału <i>Magnetyzm</i> posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących treści rozdziału <i>Magnetyzm</i> (w tym tekstu: <i>Właściwości magnesów i ich zastosowania</i> zamieszczonego w podręczniku)</p>		
IV. DRGANIA i FALE				
<p>Uczeń: opisuje ruch okresowy wahadła; wskazuje położenie równowagi i amplitudę tego ruchu; podaje przykłady ruchu okresowego w otaczającej rzeczywistości posługuje się pojęciami okresu i częstotliwości wraz z ich jednostkami do opisu ruchu okresowego wyznacza amplitudę i okres drgań na podstawie wykresu zależności położenia od czasu</p>	<p>Uczeń: opisuje ruch drgający (drżania) ciała; wskazuje położenie równowagi i amplitudę drgań posługuje się pojęciem częstotliwości jako liczby pełnych drgań (wahnięć) wykonanych w jednostce czasu ($f = \frac{1}{T}$) i na tej podstawie określa jej jednostkę ($\text{Hz} = 1/\text{s}$) stosuje w obliczeniach związek między częstotliwością a okresem drgań ($f = 1/T$)</p>	<p>Uczeń: posługuje się pojęciami: wahadła matematycznego, częstotliwości drgań własnych analizuje wykresy zależności położenia od czasu w ruchu drgającym; na podstawie tych wykresów porównuje drżania ciała analizuje wykres fali; wskazuje oraz wyznacza jej długość i amplitudę; porównuje fale na podstawie ich ilustracji omawia mechanizm wytwarzania dźwięków w wybranym instrumencie muzycznym Rpodaje wzór na natężenie fali oraz jednostkę natężenia fali Rposługuje się pojęciem poziomu natężenia dźwięku wraz z jego jednostką (1 dB);</p>	<p>Uczeń: projektuje i przeprowadza doświadczenie (inne niż opisane w podręczniku) w celu zbadania, od czego (i jak) zależą, a od czego nie zależą okres i częstotliwość w ruchu okresowym; opracowuje i krytycznie ocenia wyniki doświadczenia; formułuje wnioski i prezentuje efekty przeprowadzonego badania rozwiązuje zadania złożone, nietypowe (lub problemy), dotyczące treści rozdziału <i>Drgania i fale</i> realizuje własny projekt związany z treścią rozdziału <i>Drgania i fale</i> (inny niż opisany w podręczniku)</p>	<p>Uczeń: Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>wskazuje drgające ciało jako źródło fali mechanicznej; posługuje się pojęciami: amplitudy, okresu, częstotliwości i długości fali do opisu fali; podaje przykłady fal mechanicznych w otaczającej rzeczywistości stwierdza, że źródłem dźwięku jest drgające ciało, a do jego rozchodzenia się potrzebny jest ośrodek (dźwięk nie rozchodzi się w próżni); podaje przykłady źródeł dźwięków w otaczającej rzeczywistości stwierdza, że fale dźwiękowe można opisać za pomocą tych samych związków między długością, prędkością, częstotliwością i okresem fali, jak w przypadku fal mechanicznych; porównuje wartości prędkości fal dźwiękowych w różnych ośrodkach, korzystając z tabeli tych wartości</p> <p>wymienia rodzaje fal elektromagnetycznych: radiowe, mikrofa-</p> <p>promieniowanie podczerwone, światło widzialne, promieniowanie nadfioletowe, rentgenowskie i gamma;</p> <p>podaje przykłady ich zastosowania</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>demonstruje ruch drgający ciężarka zawieszona na nici; wskazuje położenie równowagi i amplitudę drgań,</p> <p>demonstruje powstawanie fali na sznurze i wodzie,</p> <p>wytwarza dźwięki i wykazuje, że do rozchodzenia się dźwięku potrzebny jest ośrodek,</p> <p>wytwarza dźwięki; bada jakościowo zależność ich wysokości od częstotliwości drgań i zależność ich</p>	<p>)</p> <p>doświadczalnie wyznacza okres i częstotliwość w ruchu okresowym; bada jakościowo zależność okresu wahadła od jego długości i zależność okresu drgań ciężarka od jego masy (korzystając z opisu doświadczeń); wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyników doświadczeń; zapisuje wyniki pomiarów wraz z ich jednostką, z uwzględnieniem informacji o niepewności; przeprowadza obliczenia i zapisuje wyniki zaokrąglone do zadanej liczby cyfr znaczących; formułuje wnioski</p> <p>przedstawia na schematycznym rysunku wykres zależności położenia od czasu w ruchu drgającym; zaznacza na nim amplitudę i okres drgań</p> <p>opisuje rozchodzenie się fali mechanicznej jako proces przekazywania energii bez przenoszenia materii</p> <p>opisuje się pojęciem prędkości rozchodzenia się fali; opisuje związek między prędkością, długością i częstotliwością (lub okresem) fali:</p> $v = \lambda \cdot f$ <p>lub</p> $v = T \cdot \nu$ <p>)</p> <p>stosuje w obliczeniach związki między okresem, częstotliwością i długością fali wraz z ich jednostkami</p> <p>doświadczalnie demonstruje dźwięki o różnych częstotliwościach z wykorzystaniem drgającego przedmiotu lub instrumentu muzycznego</p> <p>opisuje mechanizm powstawania i rozchodzenia się fal dźwiękowych w powietrzu</p> <p>posługuje się pojęciami energii i natężenia</p>	<p>określa progi słyszalności i bólu oraz poziom natężenia hałasu szkodliwego dla zdrowia</p> <p>Rwijaśnia ogólną zasadę działania radia, telewizji i telefonów komórkowych, korzystając ze schematu przesyłania fal elektromagnetycznych</p> <p>rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone dotyczące treści rozdziału <i>Drgania i fale</i></p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących treści rozdziału <i>Drgania i fale</i></p> <p>realizuje projekt: <i>Prędkość i częstotliwość dźwięku</i> (opisany w podręczniku)</p>		
---	---	---	--	--

<p>głośności od amplitudy drgań, korzystając z ich opisów; opisuje przebieg przeprowadzonego doświadczenia, przedstawia wyniki i formułuje wnioski</p> <p>wyodrębnia z tekstów, tabel i ilustracji informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska lub problemu; rozpoznaje zależność rosnącą i zależność malejącą na podstawie danych z tabeli współpracuje w zespole podczas przeprowadzania obserwacji i doświadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa</p> <p>rozwiązuje proste (bardzo łatwe) zadania dotyczące treści rozdziału <i>Drgania i fale</i></p>	<p>fali; opisuje jakościowo związek między energią fali a amplitudą fali</p> <p>opisuje jakościowo związki między wysokością dźwięku a częstotliwością fali i między natężeniem dźwięku (głośnością) a energią fali i amplitudą fali</p> <p>rozdziela dźwięki słyszalne, ultradźwięki i infradźwięki; podaje przykłady ich źródeł i zastosowania; opisuje szkodliwość hałasu</p> <p>stwierdza, że źródłem fal elektromagnetycznych są drgające ładunki elektryczne oraz prąd, którego natężenie zmienia się w czasie</p> <p>opisuje poszczególne rodzaje fal elektromagnetycznych; podaje odpowiadające im długości i częstotliwości fal, korzystając z diagramu przedstawiającego widmo fal elektromagnetycznych</p> <p>podaje wartość prędkości fal elektromagnetycznych w próżni</p> <p>rozwiązuje proste zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału <i>Drgania i fale</i> (przelicza wielokrotności i podwielokrotności oraz jednostki czasu, przeprowadza obliczenia i zapisuje wynik zaokrąglony do zadanej liczby cyfr znaczących)</p>			
V. OPTYKA				
<p>Uczeń:</p> <p>wymienia źródła światła; posługuje się pojęciami: promień świetlny, wiązka światła, ośrodek optyczny, ośrodek optycznie jednorodny; rozróżnia rodzaje źródeł światła (naturalne i sztuczne) oraz rodzaje wiązek światła (zbieżna, równoległa i rozbieżna)</p> <p>ilustruje prostoliniowe rozchodzenie się światła w ośrodku jednorodnym; podaje przykłady prostoliniowego biegu promieni światła w otaczającej</p>	<p>Uczeń:</p> <p>opisuje rozchodzenie się światła w ośrodku jednorodnym</p> <p>opisuje światło jako rodzaj fal elektromagnetycznych; podaje przedział długości fal świetlnych oraz przybliżoną wartość prędkości światła w próżni</p> <p>przedstawia na schematycznym rysunku powstawanie cienia i półcienia</p> <p>opisuje zjawiska zaćmienia Słońca i Księżyca</p> <p>posługuje się pojęciami: kąta padania, kąta odbicia i normalnej do opisu zjawiska odbicia</p>	<p>Uczeń:</p> <p>wskazuje prędkość światła jako maksymalną prędkość przepływu informacji; porównuje wartości prędkości światła w różnych ośrodkach przezroczystych</p> <p>wyjaśnia mechanizm zjawisk zaćmienia Słońca i Księżyca, korzystając ze schematycznych rysunków przedstawiających te zjawiska</p> <p>projektuje i przeprowadza doświadczenie potwierdzające równość kątów padania i odbicia; wskazuje czynniki istotne i nieistotne dla wyników doświadczenia;</p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ropisuje zagadkowe zjawiska optyczne występujące w przyrodzie (np. miraże, błękit nieba, widmo Brockenu, halo)</p> <p>Ropisuje wykorzystanie zwierciadeł i soczewek w przyrządach optycznych (np. mikroskopie, lunecie)</p> <p>rozwiązuje zadania złożone, nietypowe (lub problemy), dotyczące treści rozdziału <i>Optyka</i></p> <p>realizuje własny projekt związany z treścią rozdziału <i>Optyka</i></p>	<p>Uczeń:</p> <p>Ocenę celującą otrzymuje uczeń, który opanował wszystkie treści z podstawy programowej oraz rozwiązuje zadania o wysokim stopniu trudności.</p>

<p>rzeczywistości</p> <p>opisuje mechanizm powstawania cienia i półcienia jako konsekwencje prostoliniowego rozchodzenia się światła w ośrodku jednorodnym; podaje przykłady powstawania cienia i półcienia w otaczającej rzeczywistości</p> <p>porównuje zjawiska odbicia i rozproszenia światła; podaje przykłady odbicia i rozproszenia światła w otaczającej rzeczywistości</p> <p>rozdziela zwierciadła płaskie i sferyczne (wklęsłe i wypukłe); podaje przykłady zwierciadeł w otaczającej rzeczywistości</p> <p>posługuje się pojęciami osi optycznej i promienia krzywizny zwierciadła; wymienia cechy obrazów wytworzonych przez zwierciadła (pozorne lub rzeczywiste, proste lub odwrócone, powiększone, pomniejszone lub tej samej wielkości co przedmiot)</p> <p>rozdziela obrazy: rzeczywisty, pozorny, prosty, odwrócony, powiększony, pomniejszony, tej samej wielkości co przedmiot</p> <p>opisuje światło lasera jako jedno-barwne i ilustruje to brakiem rozszczepienia w pryzmacie; porównuje przejście światła jednobarwnego i światła białego przez pryzmat</p> <p>rozdziela rodzaje soczewek (skupiające i rozpraszające); posługuje się pojęciem osi optycznej soczewki; rozdziela symbole soczewki skupiającej i rozpraszającej; podaje przykłady soczewek w otaczającej rzeczywistości oraz przykłady ich wykorzystania</p> <p>opisuje bieg promieni ilustrujący powstawanie obrazów rzeczywistych</p>	<p>światła od powierzchni płaskiej; opisuje związek między kątem padania a kątem odbicia; podaje i stosuje prawo odbicia</p> <p>opisuje zjawisko odbicia światła od powierzchni chropowatej</p> <p>analizuje bieg promieni wychodzących z punktu w różnych kierunkach, a następnie odbitych od zwierciadła płaskiego</p> <p>opisuje i konstruuje graficznie bieg promieni ilustrujący powstawanie obrazów pozornych wytwarzanych przez zwierciadło płaskie; wymienia trzy cechy obrazu (pozorny, prosty i tej samej wielkości co przedmiot); wyjaśnia, kiedy obraz jest rzeczywisty, a kiedy – pozorny</p> <p>opisuje skupianie się promieni w zwierciadle wklęsłym; posługuje się pojęciem ogniska zwierciadła</p> <p>podaje przykłady wykorzystania zwierciadeł w otaczającej rzeczywistości</p> <p>opisuje jakościowo zjawisko załamania światła na granicy dwóch ośrodków różniących się prędkością rozchodzenia się światła; wskazuje kierunek załamania; posługuje się pojęciem kąta załamania</p> <p>podaje i stosuje prawo załamania światła (jakościowo)</p> <p>opisuje światło białe jako mieszaninę barw; ilustruje to rozszczepieniem światła w pryzmacie</p> <p>opisuje i ilustruje bieg promieni równoległych do osi optycznej przechodzących przez soczewki skupiającą i rozpraszającą, posługując się pojęciem ogniska; rozdziela ogniska rzeczywiste i pozorne</p> <p>wyjaśnia i stosuje odwracalność biegu promieni świetlnych (stwierdza np., że promienie wychodzące z ogniska po załamaniu w soczewce skupiającej tworzą wiązkę promieni równoległych do osi optycznej)</p> <p>opisuje budowę oka oraz powstawanie obrazu na</p>	<p>prezentuje i krytycznie ocenia wyniki doświadczenia</p> <p>wyjaśnia i stosuje odwracalność biegu promieni świetlnych (stwierdza np., że promienie wychodzące z ogniska po odbiciu od zwierciadła tworzą wiązkę promieni równoległych do osi optycznej)</p> <p>przewiduje rodzaj i położenie obrazu wytwarzanego przez zwierciadła sferyczne w zależności od odległości przedmiotu od zwierciadła</p> <p>wyjaśnia mechanizm rozszczepienia światła w pryzmacie, posługując się związkiem między prędkością światła a długością fali świetlnej w różnych ośrodkach i odwołując się do widma światła białego</p> <p>Posługuje się pojęciem zdolności skupiającej soczewki wraz z jej jednostką (1 D)</p> <p>porównuje obrazy w zależności od odległości przedmiotu od soczewki skupiającej i rodzaju soczewki</p> <p>przewiduje rodzaj i położenie obrazu wytworzonego przez soczewki w zależności od odległości przedmiotu od soczewki, znając położenie ogniska (i odwrotnie)</p> <p>Posługuje się pojęciami astygmatyzmu i daltonizmu</p> <p>rozwiązuje zadania (lub problemy) bardziej złożone dotyczące treści rozdziału <i>Optyka</i></p> <p>posługuje się informacjami pochodzącymi z analizy przeczytanych tekstów (w tym popularnonaukowych) dotyczących treści rozdziału <i>Optyka</i> (w tym tekstu: <i>Zastosowanie prawa odbicia i prawa załamania światła</i> zamieszczonego w podręczniku)</p>		
---	---	---	--	--

<p>i pozornych wytwarzanych przez soczewki, znając położenie ogniska</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>obserwuje bieg promieni światła i wykazuje przekazywanie energii przez światło,</p> <p>obserwuje powstawanie obszarów cienia i półcienia,</p> <p>bada zjawiska odbicia i rozproszenia światła,</p> <p>obserwuje obrazy wytwarzane przez zwierciadło płaskie, obserwuje obrazy wytwarzane przez zwierciadła sferyczne,</p> <p>obserwuje bieg promienia światła po przejściu do innego ośrodka w zależności od kąta padania oraz przejście światła jedno-barwnego i światła białego przez pryzmat,</p> <p>obserwuje bieg promieni równoległych do osi optycznej przechodzących przez soczewki skupiającą i rozpraszającą,</p> <p>obserwuje obrazy wytwarzane przez soczewki skupiające,</p> <p>korzystając z ich opisu i przestrzegając zasad bezpieczeństwa; opisuje przebieg doświadczenia (wskazuje rolę użytych przyrządów oraz czynniki istotne i nieistotne dla wyników doświadczeń); formułuje wnioski na podstawie wyników doświadczenia</p> <p>wyodrębnia z tekstów, tabel i ilustracji informacje kluczowe dla opisywanego zjawiska lub problemu</p> <p>współpracuje w zespole podczas przeprowadzania obserwacji i doświadczeń, przestrzegając zasad bezpieczeństwa</p> <p>rozwiązuje proste (bardzo łatwe) zadania dotyczące treści rozdziału <i>Optyka</i></p>	<p>siatkówce, korzystając ze schematycznego rysunku przedstawiającego budowę oka; posługuje się pojęciem akomodacji oka</p> <p>posługuje się pojęciami krótkowzroczności i dalekowzroczności; opisuje rolę soczewek w korygowaniu tych wad wzroku</p> <p>przeprowadza doświadczenia:</p> <p>demonstruje zjawisko prostoliniowego rozchodzenia się światła,</p> <p>skupia równoległą wiązką światła za pomocą zwierciadła wklęsłego i wyznacza jej ognisko,</p> <p>demonstruje powstawanie obrazów za pomocą zwierciadeł sferycznych,</p> <p>demonstruje zjawisko załamania światła na granicy ośrodków,</p> <p>demonstruje rozszczepienie światła w pryzmacie,</p> <p>demonstruje powstawanie obrazów za pomocą soczewek,</p> <p>przestrzegając zasad bezpieczeństwa; wskazuje rolę użytych przyrządów oraz czynniki istotne i nieistotne dla wyników doświadczeń; formułuje wnioski na podstawie tych wyników</p> <p>rozwiązuje proste zadania (lub problemy) dotyczące treści rozdziału <i>Optyka</i></p>			
--	---	--	--	--

